

Život Cirkvi

Ročník 15

9/2008

**Spoločná modlitba ruženca
študentov so Svätým Otcom**

Pôstom napíňať budovu nových cirkevných štruktúr

Milí poslucháči, sme zhruba v polovici času odvetdy, čo sme sa prijatím popolca vydali na cestu pôstnej očisty, aby sme sa premenou pripravili na znovuprežívanie a slávenie veľkonočného tajomstva. Je to vhodná príležitosť poohliadnuť sa na pôstnu cestu, ktorú už máme za sebou, aby sme nabrali dych do druhej polovice, ktorá je pred nami - v duchu Pavlovej zásady, že ani pretekár pred cieľom nespomalí svoj beh, naopak, vloží doň ešte viac síl. Medzitým v živote Cirkvi na Slovensku prebehlo dlho očakávanie delenie diecéz, nové biskupské menovania a zvedavo prežívame prvé kroky cirkevného života v nových štruktúrach. S vedomím, že štruktúry sú stavba, ktorú teraz treba naplniť prehĺbeným vnútorným životom a obnoveným apoštolským elánom. Pôst je príležitosť práve na takéto zvnútornenie a nabratie dychu. V rámci tejto štvrtkovej úvahy by som sa teda, milí poslucháči, rád podelil o niekoľko podnetov na túto tému.

Ponajprv jedno dosť dôležité rozlíšenie. V slovenčine označujeme pôstom odriekanie si jedla, najmä mäsitého, postenie sa - „o chlebe a vode“. To sa postupne rozšírilo aj na iné formy odriekania, napríklad cigarety, pohárika, sladkostí, ale aj iných príjemností, ako televízie, zábavy. Teda pôst ako forma sebazaprenia. A pôstom zjednodušene nazývame aj pôstnu dobu a zjednodušene ju chápeme ako čas, keď by sme sa mali postiť. V latinčine, ale aj v iných jazykoch sa pôstna doba nazýva „quaresima“, teda štyridsaťdňové obdobie, a pôst ako odriekanie „ieiúnium“. Cez pôstnu dobu by sme sa mali však viac venovať súčasne trom oblastiam: modlitbe, pôstu a almužne. Inými slovami, vytvoriť si viac času pre Boha, pre seba a pre blížnych. Svätý Peter Chryzológ vo svojich „Rečiach“ výstižne vyjadruje, ako tieto tri oblasti navzájom hlboko súvisia. Hovorí: „Tri veci, bratia, tri veci podopierajú vieru, prehľbujú nábožnosť a udržujú čnosť: modlitba, pôst a milosrdenstvo. O čo modlitba klope, to pôst dosahuje a milosrdenstvo dostáva. Modlitba, milosrdenstvo a pôst: tieto tri veci sú jedno a navzájom si dávajú život. Lebo dušou modlitby je pôst a životom pôstu milosrdenstvo. Nech ich nik netrhá, nedajú sa oddeliť. Kto má z nich len jedno, alebo kto ich nemá súčasne, nemá nič. Preto kto sa modlí, nech sa aj postí, a kto sa postí, nech sa zmilúva. Nech počuje prosebníka, kto chce aby jeho počuli, keď bude prosiť. Kto si nezatvára sluch pred prosebníkom, otvára si sluch Boží.“

V rámci krátkej úvahy nemožno ani len pospomínať rozmanité aspekty pôstu. Vyberám radšej dva-tri konkrétne, uplatniteľné v praktickom živote.

Mnohí svätci odporúčali drobné sebazaprenia a prijímanie nepríjemností, konané s láskou. Keď ľudia odmietnu ku káve zákusok, zväčša sa ospravedlňujúco pozrú na seba a povedia: „vieš, kvôli línii...“. Dobrý, ale prirodzený motív. Keď si ten istý zákusok odriek-

nem a poviem, že tak robím z lásky k niekomu z mojich blízkych, pre organizmus to bude rovnako prospešné, ale duchovne oveľa cennejšie. Na takúto novú hodnotu čaká množstvo príležitostí každý deň od rána do večera: ráno meškajúci autobus a potom tlačienica v ňom, egoista, ktorý sa nepohne od dverí, nevychovaní výrastkovia, pomalá predavačka v obchode, vetranie či nevetranie v kancelárii, chyby a vrtochy ľudí, s ktorými musíme tráviť čas... a navečer únava a nervozita z nej, vrtochy počasie i ľudí a množstvo iných vecí. Väčšinou náš život znepríjemňujú, vďaka pôstnemu prístupu ho môžu obohatovať.

Medzi takýmito zdanlivými drobnosťami mám pre vás, milí poslucháči, dobrý typ: pôst od politizovania. Čo znamená som si uvedomil, keď si ho dala jedna skupina na svojej dovolenke, kde som mal pre účastníkov duchovný program. Dohodli sa, že za každé odbočenie do politiky sa platí „dvacka“. Z nazberaných dvadsaťkorunáčok sa na záver štedro obohatila rozlúčková večera. I keď si myslím, že politizovanie nepatrí k mojim náruživostiam, tiež som musel neraz siahnúť do vrečka. Až keď sa niečoho zriekame, uvedomíme si, ako veľmi sme na to naviazaní. Tento druh pôstu je veľmi aktuálny. Vôbec neznamená nezaujímať sa o dianie vo verejnosti. Len oslobodzuje od spútanosti hnevom, nenávisťou a aj pre samotné hodnotenie politicko-spoločenského diania vytvára nevyhnutný nadhľad a vnútornú slobodu. Práve pri politizovaní totiž najčastejšie hrozí, že nás strhnú emócie a tie vždy vedú k jednostrannému a skreslenému pohľadu. A ešte k niečomu. Občas tým zaskočím vášnivo politizujúceho človeka keď sa zdanlivo od vecí spýtam: „A ako si vychádzate s manželkou?“. „Ako viete, že máme problémy?“, býva často zaskočená odpoveď. „Lebo si na politikoch vylievate hnev, ktorý máte voči nej...“

Druhú aktuálnu oblasť navrhol začiatkom pôstu pápež Benedikt XVI.: pôst od hlukov a obrazov. Ak máme pôstom odstraňovať, čo nás spútava, tak záplava hudby, lavíny slov, povrchne vnímané informácie a more obrazov zo všetkých strán, to je naozaj veľká prekážka vnútorného ticha, v ktorom sa možno stretnúť s Bohom i so sebou samými. Vedome ich obmedziť, dať si cez pôst „päťminútovku úplného ticha“ (radím pri sviečke, nie úplne po tme), zredukovať sledovanie správ na všetkých kanáloch, to znamená rozšíriť svoj vnútorný priestor pre hlbšie hodnoty.

A na záver len záverečná poznámka: ak nám prvá polovica pôstu unikla pomedzi prsty, je tu ešte druhá. Dôležité je, aby sme si do nej stanovili veľmi jasné a konkrétne predsavzatie a toho sa vytrvalo snažili držať. Podobne ako pri diéte, ovocie pôstu totiž prináša len pravidelnosť a vytrvalosť.

Do druhej polovice pôstu vám prajem silný závan vnútornej slobody a obnoveného ducha.

RV, Marián Gavenda

Príhovor Benedikta XVI. pred nedeľnou modlitbou Anjel Pána

Vatikán (24. februára, RV) – Pápež Benedikt XVI. v nedeľu navštívil rímsku farnosť Santa Maria Liberatrice, kde o 9.00 hod. predsedal svätej omši. Napoludnie sa pomodlil spolu s veriacimi zhromaždenými na námestí sv. Petra vo Vatikáne mariánsku modlitbu Anjel Pána. Pred ňou sa im prihovoral:

„Drahí bratia a sestry,

v túto tretiu pôstnu nedeľu nám liturgia tento rok poskytuje jeden z najkrajších a najhlbších biblických textov: Ježišov rozhovor so Samaritánkou (por. Jn 4,5 – 42). Svätý Augustín,

o ktorom mávam práve terajšie stredajšie katechézy, bol fascinovaný touto rozpravou a urobil na ňu nezabudnuteľný komentár. Je nemožné v krátkom vysvetlení podať celé bohatstvo tohto evanjeliového textu: je potrebné ho čítať a meditovať osobne, stotožniť sa s touto ženou, ktorá v istý deň, podobne ako to robie-

vala každý iný deň, šla naberať vodu zo studne a stretla sa s Ježišom, ktorý sedel pri studni, „unavený z cesty“, počas obedňajšej horúčavy. „Daj sa mi napit“, povedal jej, pričom ona ostala prekvapená, lebo nebolo zvykom, žeby nejaký žid sa obrátil na samaritánsku ženu, o to viac, keď ju nepoznal. Úžas ženy sa však ešte umocnil, keď Ježiš začal hovoriť o „živej vode“, ktorá je schopná uhasiť smäd a stať sa v jej živote „prameňom vody prúdiacej do večného života“, pričom jej dal poznať, že vie o jej osobnom živote, zjavil jej tiež, že prišla hodina, keď je potrebné uctievať jediného pravého Boha, a nakoniec sa jej zdôveril s tým, že je Mesiáš, čo bolo veľkou zriedkavosťou.

Všetko toto sa odohralo počnúc reálnou skúsenosťou a pocitom smädu. Téma smädu sa v skutku prelína celým Jánovým evanjeliom. Od stretnutia so Samaritánkou, k veľkému prorocktvu počas sviatkov Stánkov (Jn 7,37 – 38), až po kríž, keď Ježiš, prv než zomrel, vyslovil slová aby naplnil Písma: „Žízňim“ (Jn 19,28). Ježišov smäd je bránou, ktorá vedie k tajomstvu Boha, ktorý sa stal smädným, aby mohol uhasiť náš smäd, podobne ako sa stal chudobným preto, aby nás mohol zahrnúť svojim bohatstvom (por. 2 Kor 8,9). Áno,

Boh žízni po našej viere a našej láske. Ako dobrý a milosrdný otec túži pre nás všetko pomyselné dobro a týmto dobrom je On sám. Samaritánka naopak predstavuje existenčnú neuspokojenosť toho, kto nenašiel to, čo hľadá: mala „päť manželov“ a teraz žije s ďalším mužom, jej chodenie po vodu predstavuje život opakovaných rezignácií.

Všetko sa však pre ňu zmenilo v tento deň, vďaka rozhovoru s pánom Ježišom, ktorý sa jej vnútorne dotkol tak hlboko, že zanechala nádobu s vodou a utekala oznámiť ľuďom mesta, kde bývala: „Poďte sa pozrieť na človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som porobila! Nebude to Mesiáš?“ (Jn 4,28 – 29).

Drahí bratia a sestry, otvorme aj my svoje srdcia, aby sme s dôverou počuli Božie slovo a tak mohli, podobne ako Samaritánka, stretnúť Ježiša, ktorý nám zjavuje svoju lásku keď vraví: Mesiáš, tvoj Spasiteľ „to som ja, čo sa rozprávam s tebou“ (Jn 4,26). Kiež nám túto milosť vyprosí Panna Mária, ktorá bola prvou a dokonalou učeníčkou Slova, ktoré sa stalo Telom. -ls-/ snímka RV

Generálna audiencia Benedikt XVI.: Svätý Augustín

Drahí bratia a sestry,

na dnešnom stretnutí by som chcel uzavrieť svoju prezentáciu postavy sv. Augustína. Po tom, ako sme sa venovali jeho životu, dielam a niektorým stránkam jeho myslenia, by som sa dnes chcel vrátiť k vnútornej skúsenosti obrátenia tohto muža, jedného z najväčších konvertitov v kresťanských dejinách. Tejto Augustínovej skúsenosti som sa osobitne venoval v zamyslení na minuloročnej púti do Pavie, kde som si chcel učiť ostatky tohto cirkevného otca. Chcel som mu tým vzdať hold za celú Katolícku cirkev, ale aj navonok prejaviť osobnú úctu a uznanie voči tejto osobnosti, s ktorou sa cítim vo svojom živote

teológa, kňaza a pastiera veľmi úzko spojený.

Ešte i dnes sa možno vrátiť k tejto skúsenosti sv. Augustína, najmä vďaka jeho Vyznaniam, napísaným na Božiu slávu, ktoré stoja na počiatku jednej z najšpecifickejších literárnych foriem Západu - autobiografie, osobného vyjadrenia autora o vlastnom sebazpoznaní. Ktokoľvek sa teda s touto mimoriadnou a očarujúcou a aj dnes veľmi čítanou knihou zoznámí, uvedomí si, že Augustínovo obrátenie nebolo ani náhle, ani sa neuskutočnilo hneď naplno, ale v plnom a vlastnom zmysle ho možno označiť za cestu, ktorá je vzorom pre každého z nás. Toto putovanie istotne vyvrcholilo jeho obrátením

a potom krstom. Neskončilo sa však na veľkonočnú vigíliu v roku 387, keď bol africký rétor v Miláne pokrstený biskupom Ambrózom. Cesta Augustínovho obrátenia totiž nenápadne pokračovala až do konca jeho života. Skutočne teda možno povedať, že jej tri pomerne ľahko rozlíšiteľné etapy sú jedným veľkým obrátením.

Sv. Augustín bol vášnivým hľadačom pravdy, a to od začiatku až do konca svojho života.

Prvá etapa jeho cesty k obráteniu sa realizovala práve postupným približovaním sa ku kresťanstvu. V skutočnosti mu jeho matka Monika, s ktorou si boli vždy veľmi blízki, zabezpečila kresťanskú výchovu. Hoci vo svojej mladosti viedol neporiadny život, vždy pociťoval ku Kristovi hlbokú príťažlivosť. Ako sám píše, lásku k Pánovmu menu pil už s materským mliekom (porov. Vyznania III. 4, 8). Ale aj filozofia, predovšetkým platónska, prispela k tomu, aby sa nakoniec priblížil ku Kristovi. Odhalila mu totiž existenciu Logosu - stvoriteľského rozumu. Knihy filozofov mu ukázali existenciu rozumu, z ktorého pochádza celý svet, nepovedali mu však, ako dosiahnuť tento Logos, ktorý sa mu zdal taký vzdialený. Až čítanie listov sv. Pavla, napísaných vo viere Katolíckej cirkvi, mu v plnosti zjavilo pravdu. Túto skúsenosť Augustín opísal v jednej z najznámejších častí svojich Vyznaní. Rozpráva v nej, ako sa trápený myšlienkami utiahol do záhrady a zrazu začul detský hlas spevavo opakujúci slová, ktoré predtým nikdy nepočul: „Tolle, lege, tolle, lege“ – vezmi, čítaj, vezmi, čítaj (VIII, 12, 29). Vtedy si spomenul na obrátenie sv. Antona, otca mníšstva, a horlivo sa vrátil k Pavlovým listom, ktoré krátko predtým držal v rukách. Otvoril ich a pohľad mu padol na úryvok z Listu Rimanom, kde apoštol nabáda veriacich, aby zanechali skutky tela a obliekli si Krista (porov. 13, 13 – 14). Pochopil, že tieto slová boli v tom konkrétnom okamihu adresované jemu osobne. Prichádzali cez apoštolu od Boha a ukazovali mu, čo má v danej chvíli robiť. Pociťoval, ako sa temnota pochybnosti rozplýva a konečne je slobodný, aby sa úplne odovzdal Kristovi. „Tak si ma totiž obrátil,“ komentuje túto udalosť (VIII. 12, 30). To bolo jeho prvé a rozhodujúce obrátenie.

K tejto rozhodujúcej etape svojej dlhej cesty dopel africký rétor vďaka vášnivému záujmu o človeka a o pravdu, ktorý ho viedol k hľadaniu veľkého a nedosiahnuteľného Boha. Vďaka viere v Krista pochopil, že Boh, ktorý sa zdal taký vzdialený, v skutočnosti nie je vzdialený. Stal sa nám blízky, ba stal sa dokonca jedným z nás. V tomto zmysle viera v Krista priviedla dlhé Augustínovo hľadanie pravdy k jeho zavŕšeniu. Iba Boh, ktorý sa stal „dosiahnuteľným“, lebo sa stal jedným z nás, bol konečne Bohom, ku ktorému bolo možné sa modliť, pre ktorého a s ktorým bolo možné žiť. Toto je tá cesta, ktorú treba prejsť s odvahou a zároveň s pokorou, v otvorenosti pre trvalé očisťovanie sa, ktoré každý z nás stále potrebuje. No v tú veľkonočnú vigíliu v roku 387 - ako sme povedali - Augustínova cesta ešte neskončila. Keď sa vrátil do Afriky a založil tam malý kláštor, utiahol sa doň s niekoľkými priateľmi, aby svoj život zasvätil kon-

templácii a štúdiu. To bolo jeho životným snom. Cítil, že je povoláný žiť úplne pre pravdu, s pravdou a v priateľstve s Kristom, ktorý je pravdou. Tento pekný sen trval tri roky, až kým nebol proti svojej vôli v Hippo vysvätený za kňaza, aby slúžil veriacim, žijúc naďalej s Kristom a pre Krista, no v službe všetkým. Bolo to pre neho veľmi ťažké. Od začiatku však chápal, že iba keď bude žiť pre ostatných, a nie len pre svoju súkromnú kontempláciu, bude môcť skutočne žiť s Kristom a pre Krista. A tak sa Augustín vzdal svojho života v meditácii, aby sa, často s ťažkosťami, učil dávať plody svojej inteligencie k dispozícii druhým. Učil sa odovzdávať svoju vieru jednoduchým ľuďom a tak cez ňu žiť v meste, ktoré sa stalo jeho mestom, a neúnavne vyvíjal veľkodušnú a namáhavú aktivitu, ktorú opísal v jednej zo svojich najkrajších kázní takto: „Neustále kázať, diskutovať, znovu získavať, utvrďovať a byť k dispozícii všetkým – to je obrovská úloha, veľká záťaž a nesmierna námaha“ (Serm. 339, 4). Túto ťarchu však Augustín na seba vzal, lebo pochopil, že práve takto môže byť bližšie ku Kristovi. Keď si uvedomil, že k druhým treba pristupovať s jednoduchosťou a pokorou, znamenalo to jeho pravé druhé obrátenie.

No je tu ešte tretia etapa Augustínovej cesty, tretie obrátenie, ktoré ho každý deň jeho života viedlo k tomu, aby prosil Boha o odpustenie. Na začiatku si myslel, že keď už bol pokrstený a vedie život v spoločenstve s Kristom, vo sviatostiach a v slávení Eucharistie, dosiahne život, aký predkladá reč na vrchu - dokonalosť darovaných krstom a potvrdzovanú v Eucharistii. V posledných rokoch svojho života však pochopil, že to, čo hovoril vo svojich prvých kázňach o reči na vrchu – teda že ako kresťania trvalo žijeme tento ideál –, bolo pomýlené. Iba sám Kristus naozaj a úplne uskutočnil reč na vrchu. My však potrebujeme byť očisťovaní Kristom, ktorý nám umýva nohy a neustále nás obnovuje. Potrebujeme ustavičnú konverziu. Až do konca budeme potrebovať pokoru, ktorá uznáva, že sme hriešnici na ceste dotedy, kým nám Pán definitívne nepodá ruku a neuvedie nás do večného života. V tomto poslednom postoji pokory, prežívanom deň po dni, Augustín zomrel.

Postoj hlbokkej pokory pred jediným Pánom, Ježišom, ho priviedol aj k skúsenosti intelektuálnej pokory. Augustín, ktorý je jednou z najväčších postáv dejín myslenia, chcel v posledných rokoch svojho života podrobiť všetky svoje diela dôslednému kritickému preskúmaniu. A tak vznikli *Retractationes* (Revízie), ktorými zaraďuje svoje skutočne hlboké teologické myslenie do pokornej a svätej viery tej, ktorú nazýva jednoduchým menom *Catholica*, teda Cirkvi. „Pochopil som,“ píše práve v tejto veľmi originálnej knihe, „že len jeden je skutočne dokonalý a slová z reči na vrchu sa úplne uskutočnili iba v jednom jedinom – v Ježišovi Kristovi. Avšak celá Cirkev – my všetci vrátane apoštolov – musíme každý deň prosiť: odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinnikom“ (I. 19, 1 – 3).

Augustín tým, že sa obrátil ku Kristovi, ktorý je pravda a láska, a nasledoval ho po celý život, stal sa pre každého

človeka – pre každého z nás, ktorí hľadáme Boha – vzorom. Preto som chcel svoju púť do Pavie ukončiť pri hrobe tohto veľkého milovníka Boha a symbolicky tam venovať Cirkvi a svetu svoju prvú encykliku nazvanú *Deus caritas est*. Pretože jej obsah najmä v prvej časti v mnohom vychádza práve z myslenia sv. Augustína. Aj dnes, tak ako v jeho dobe, potrebuje ľudstvo poznať a predovšetkým prežívať túto základnú pravdu: Boh je láska a stretnutie s ním je jedinou odpoveďou na nepokoj ľudského srdca, v ktorom prebýva nádej. V mnohých našich súčasníkoch je ešte nejasná a nevedomelá, nám kresťanom však už dnes otvára budúcnosť, takže sv. Pavol o nej napísal, že „v nádeji sme spasení“ (Rim 8, 24). Nádeji som venoval svoju ďalšiu encykliku *Spe salvi*, ktorá tiež v mnohom vychádza z Augustína a z jeho stretnutia s Bohom.

V jednom nádhernom texte sv. Augustín opisuje modlitbu ako výraz túžby a tvrdí, že Boh odpovedá tým, že rozširuje naše srdce smerom k nemu. My musíme očisťovať svoje túžby a nádeje, aby sme mohli prijať Božiu nehu (porov. In I Ioannis 4, 6). Tá jediná nás totiž otvára pre druhých a zachraňuje nás. Modlime sa preto, aby náš život bol každý deň zasvätený nasledovaniu príkladu veľkého konvertitu, aby sme ako on v každom okamihu svojho života stretali Pána Ježiša, jediného, ktorý nás zachraňuje, očisťuje a dáva nám pravú radosť, pravý život. **Preložila Mária Spišňaková**

Spoločná modlitba ruženca študentov so Svätým Otcom

Vatikán (20. februára, RV/ZENIT) – Študenti z rôznych končín sveta sa zúčastnia na modlitbe ruženca, ktorej bude predsedáť pápež Benedikt XVI. 1. marca v Aule Pavla VI. vo Vatikáne, pri príležitosti 6. európskeho dňa univerzít. Tohtoročná téma podujatia znie: „Európa a Amerika spoločne pri budovaní civilizácie lásky“. Chýbať nebudú ani študenti z Katolíckej univerzity USA, ktorí sa zvlášť pripravujú, pretože stretnutie sa uskutoční iba niekoľko týždňov predtým, ako Svätého Otca privítajú vo svojej krajine, dokonca aj na pôde samotnej univerzity 17. apríla. Podujatie organizačne zastrešuje Rada európskych biskupských konferencií a Úrad pre univerzitnú pastoraáciu, pôsobiaci pri Rímskom vikariáte.

Účastníci vigílie budú navzájom prepojení satelitom. Tento rok boli pre účasť zvolené univerzity v mestách Neapol (Taliansko), Bukurešť (Rumunsko), Toledo (Španielsko), Avignon (Francúzsko), Minsk (Bielorusko), Washington (USA), Mexiko City (Mexiko), Havana (Kuba), Aparecida (Brazília) a Loja (Ekvádok). V predmodlievaní jednotlivých desiatkov ruženca sa budú jednotlivé univerzity striedať, po skončení modlitby sa prítomným študentom prihovori Svätý Otec a na záver rozdá niektorým z nich výtlačky svojej encykliky *Spe salvi*. **-pk-**

Benedikt XVI. sa prihovori účastníkom zasadnutia Pápežskej akadémie pre život

Vatikán (25. februára, RV) – Pápež Benedikt XVI. v pondelok 25. februára prijal účastníkov plenárneho zasadnutia Pápežskej akadémie pre život pod vedením jej predsedu Mons. Elia Sgrecciu a účastníkov dvojdnovej konferencie na tému „Blízko pri nevyliciteľne chorých a zomierajúcich – vedecké a etické aspekty“. Vo svojom príhovore ocenil ich snahu reagovať na problémy, ktoré každý deň prináša pokrok v oblasti lekárskeho vied. Zdôraznil, že z toho vyplýva naliehavá výzva predovšetkým pre Cirkev – prinášať do ľudského života jas pravdy a podporu nádeje. Podľa slov Svätého Otca sa smrťou uzatvára pozemská púť človeka, ale prostredníctvom smrti sa pre každého z nás zároveň otvára plný a definitívny večný život. Pán je nablízku chorému ako ten, kto žije a kto daruje život, ako ten, ktorý povedal: „Ja som prišiel, aby mali život a aby ho mali hojnejšie“ (Jn 10,10).

Ako Benedikt XVI. zdôraznil, nie je to len kresťanské spoločenstvo, ktorého úlohou je sprevádzať a sláviť vo svojich členoch mystérium bolesti, smrti a úsvitu nového života. V skutočnosti je celá spoločnosť prostredníctvom svojich zdravotníckych a občianskych inštitúcií povolaná k úcte voči životu a voči dôstojnosti ťažko chorých a zomierajúcich. Slovom zo svojej encykliky *Spe Salvi* zdôraznil, že „miera ľudskosti je podstatne určovaná vzťahom k utrpeniu a k trpiacemu. Platí to pre jednotlivcov i pre spoločnosť. Spoločnosť, ktorá nedokáže prijímať trpiacich a nie je schopná prostredníctvom súcitu podieľať sa na ich utrpeniach a vnútorne ich znášať, je krutá a neľudská“ (č. 38). V závere príhovoru vyjadril nádej, že kongres prinesie nové prvky a návrhy na uľahčenie situácie tých, ktorí trpia a pre účinnejšiu pomoc tých, ktorí ich v tomto utrpení sprevádzajú. **-dj-**

Svätý Otec vyzýva k bratskej solidarite s obyvateľmi Ekvádoru

Benedikt XVI. 24. februára po modlitbe Anjel Pána vyjadril svoju blízkosť trpiacim v Ekvádore, ktorý od polovice januára sužujú záplavy, spôsobené intenzívnymi dažďami. O život pripravili najmenej 16 ľudí a prezident Rafael Correa vyhlásil stav núdze. „Toto nie je ohrozenie, toto je katastrofa... Nemáme dost zdrojov, aby sme mohli efektívne pomôcť všetkým obetiam.“ Svätý Otec poukázal na to, že „záplavy zničili veľké oblasti na pobreží Ekvádoru, spôsobiac nesmierne škody, ktoré sa pridali k tým, ktoré spôsobila erupcia sopky Tungurahua.“ Vyjadril krajine svoju osobnú blízkosť a vyzval všetkých k bratskej solidarite, aby sa ľudia v oblasti čím skôr mohli vrátiť k normálnemu životu. **RV/ZENIT -pk-**

Benedikt XVI. požehnal pamätnú dosku k pocte arménskeho patróna

Vatikán (22. februára, RV) – Pápež Benedikt XVI. v piatok 22. februára na nádvorí Baziliky sv. Petra vo Vatikáne požehnal pamätnú dosku k pocte patróna arménskych katolíkov sv. Gregora Osvietiteľa. Pri tejto príležitosti pozdravil najprv kardinála Angela Comastriho, ktorý je arcikňazom Baziliky sv. Petra a symbolicky s bratskou láskou „objal“ Apoštolskú arménsku cirkev, ako aj arménsky ľud nielen v jeho krajine, ale aj na celom svete. Ako ďalej povedal, už jeho predchodca pápež Ján Pavol II. požehnal sochu sv. Gregora Osvietiteľa, práve na tom istom mieste, pár mesiacov pred svojou smrťou.

Pokračoval slovami o prínose arménskeho svätca pre celý národ a dodal:

„Osvietiteľ je slovo, ktoré sa v kresťanskom jazyku používa na vyjadrenie cesty v tmách za svetlom Krista. A práve Kristus je veľkým Osvietiteľom, ktorý týmto svetlom ožaruje celú existenciu tých, ktorí ho nasledujú s vierou.“ Potom povedal, že slovo osvietiteľ má v arménskom jazyku špeciálny význam – znamená svetlo, ktoré prichádza šírením kultúry cez výučbu, a toto tiež privádza k myšlienkam na rehoľníkov – učiteľov, ktorí nasledovali kroky sv. Gregora a pokračovali v ohlasovaní svetla evanjeliovej pravdy, ktoré odhaľuje človeku aj pravdu o ňom samom a o jeho bohatých kultúrnych a duchovných hodnotách.

-sg-

Benedikt XVI. predstavil List o naliehavej úlohe výchovy

Vatikán (23. februára, RV) – V sobotu napoludnie sa pápež Benedikt XVI. na Námestí sv. Petra stretol s cirkevnými predstaviteľmi, učiteľmi a veriacimi Rímskej diecézy, aby im predstavil a symbolicky odovzdal „List o naliehavej úlohe výchovy“. Ako uviedol vo svojom príhovore, dôvodom jeho napísania, aj samotného stretnutia, je starostlivosť o dobro nových generácií, o ich rast a budúcnosť, rovnako ako aj znepokojenie nad tým, že výchova – hoci nikdy nebola ľahká – sa v súčasnosti stáva ešte ťažšou.

Ako dôvod Svätý Otec uviedol neistoty a pochybnosti, vyplývajúce zo súčasného stavu našej spoločnosti a kultúry:

„Sme tu, pretože máme v úmysle odpovedať na výchovnú otázku, ktorú vo svojom vnútri pociťujú rodičia, robiaci si starosti o budúcnosť svojich detí, učitelia, ktorí zvnútra prežívajú krízu školstva, kňazi a katechéti, ktorí zo skúsenosti vedia, aké je zložité vychovávať k viere, aj samotná mládež, ktorá nechce

byť ponechaná sama na seba zoči-voči výzvam života. Toto je dôvod, pre ktorý som vám napísal list. Môžete v ňom nájsť niektoré usmernenia, jednoduché a konkrétne, týkajúce sa základných a kľúčových aspektov výchovného diela.“

Deti a mladých ľudí Svätý Otec uistil o tom, že na svojej ceste nie sú sami. Blízko sú im nielen ich rodičia, učitelia, kňazi, priatelia a formátori, ale predovšetkým Boh, ktorý nás stvoril a ktorý je tajným hosťom našich sŕdc. „On ožaruje zvnútra našu inteligenciu, On usmerňuje dobro našej slobody, ktorá je často krehká a nestála, On je skutočnou nádejou a pevným základom nášho života,“ dodal Benedikt XVI.

-dj-

Biskupi zo Salvádoru vo Vatikáne

Vatikán (25. februára, RV) – V pondelok 25. februára začala návšteva Ad Limina Apostolorum najvyšších cirkevných predstaviteľov Salvádoru vo Vatikáne a v Ríme. Z približne 7 miliónov obyvateľov tohto stredoamerického štátu sa vyše 78% hlási ku katolíckemu vierovyznaniu, 17% tvoria protestanti a zvyšných 5% príslušníci iných náboženstiev. Na čele tamajšej Konferencie biskupov stojí arcibiskup San Salvadoru Mons. Fernando Sáenz Lacalle. Pápež Ján Pavol II. Salvádor navštívil dvakrát – v marci 1983 a vo februári 1996.

Pomáhať rodinám pri problémoch s násilím, s chudobou a podporovať skutočný pokoj – to boli hlavné body posolstva Benedikta XVI. biskupom stredoamerického štátu Salvádor. Z ďalších oblastí Svätý Otec zdôraznil formovanie mladých generácií a to tak, aby im to pomohlo objaviť krásu Božieho plánu o ľudskej láske, a aby im to umožnilo žiť v súlade so skutočnými hodnotami manželstva a rodiny, akými sú vzájomný rešpekt a dôvera. Pri probléme chudoby pápež spomenul najmä emigrujúcich, ktorí odchádzajú hľadať lepšie podmienky do zahraničia, čo je podľa neho fenomén, ktorý vytvára neblahé dôsledky pre stabilitu manželstva a rodiny.

Pápež pochválil úsilie, ktoré biskupi vynakladajú pri zachovávaní pokoja a zmierení v krajine. „Ľudia,“ povedal Svätý Otec, „dychtia po Bohu, ktorý jediný im môže byť oporou pri ich smäde po plnosti života, pretože len On nám dáva istotu nepodmienej lásky, ktorá je silnejšia ako smrť.“ Nezabudol zdôrazniť, že zachránený ľud charakterizuje živá viera a hlboký duchovný cit. Zaspomínal si tiež na mnohých misionárov a kňazov, ako napríklad biskup Oscar Romero, ktorý v krajine evanjelizoval, dávajúc jej bohaté ovocie kresťanského života.

Svätý Otec potom biskupov vyzval, aby pomáhali veriacim pri stretávaní sa s Kristom. Život v modlitbe, počúvanie Božieho slova a účasť na sviatostiach sú podľa neho najpotrebnejšie preto, aby sa zo spoločnosti, v ktorej žijú, stala rozžiarená kresťanská spoločnosť.

-sg,dj-

Prvá pôstna kázeň pátra Raniera Cantalamessu

Vatikán (25. februára, RV) – Kazateľ Pápežského domu vo Vatikáne páter Raniero Cantalamessa sa v piatok ráno v kaplnke Redemptoris Mater prihovril svojou prvou pôstnou kázňou pápežovi Benediktovi XVI. a jeho spolupracovníkom z Rímskej kúrie. V nej povedal, že sa tento rok tematicky zameril na Božie slovo a ohlasovanie evanjelia v živote Krista, toho, ktorý ohlasuje Božie slovo ako prostriedok osobného posvätenia a o vzťahu medzi Duchom a Slovom pri praktickom čítaní Biblie. Potom spomenul dnešný liturgický sviatok Katedry sv. Petra Apoštola, ktorý je príležitosťou pre vyjadrenie úcty tomu, kto sedí dnes na katedre sv. Petra, teda Svätému Otcovi Benediktovi XVI.

Ďalej povedal, že je veľmi príjemné v čase akým je tento a v kontexte aktuálneho ekumenického dialógu spomenúť si na slová sv. Ireneja: „Keďže by bolo veľmi zdĺhavé spomenúť a vymenovať všetkých nasledovníkov v Cirkvi, vezmime si za príklad najväčšiu a najstaršiu Cirkev a všetkým známu, Cirkev založenú v Ríme dvomi slávnymi apoštolmi Petrom a Pavlom... V tejto Cirkvi, v pravde jej dôležitého vzniku – a s tým musí súhlasiť nevyhnutne každá cirkev a teda aj veriaci, ktorí prichádzajú z každého kúta – je tá, v ktorej bola pre všetkých ľudí vždy zachovaná tradícia pochádzajúca od apoštolov,” dodal páter Cantalamessa.

Potom sa podrobne zameril na kázanie v živote Ježiša, na Jeho kázne, ktoré majú svoje pokračovanie v Cirkvi. Pozornosť venoval slovám evanjelistov, ktorí hovorili o Ježišovej modlitbe, pričom citoval aj evanjelistu Mareka, ktorý napísal: „Ježiš prišiel do Galiley a hlásal Božie evanjelium. Hovoril: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte evanjeliu“ (Mk, 1, 14). V závere otec Cantalamessa povedal, že v Božom slove, ktoré každý deň počúvame na svätej omši a počas liturgie, je toto slovo určené osobne nám a ono samé dokáže vyplniť celý náš deň a rozjasniť našu modlitbu, v zmysle úryvku z Knihy proroka Izaiáša: „Každé ráno prebúdza mi ucho, aby som počúval ako učeník“ (Iz 50,4). -sg-

Medzinárodné stretnutie Pápežského pastoračného inštitútu Redemptor Hominis v Ríme

Taliansko (28. februára, RV) – Vo štvrtok a v piatok je na Pápežskej lateránskej univerzite v Ríme Medzinárodné stretnutie na tému Človek - cesta ku Kristovi a k Cirkvi, 50 rokov Pápežského pastorač-

ného inštitútu Redemptor Hominis. Riaditeľ spomínaného inštitútu Dario Viganó, na túto tému pre RV povedal: „Pastorácia sa už neobmedzuje len na číry experiment a výskum, ale je teologickou úvahou o Cirkvi a jej poslaní. Toto považujem za ten najväčší prínos počas tých 50 rokov. Na začiatku sa totiž zameriaval najmä na kňazov a rehoľníkov. Dnes, tým, že je tu špecializácia v sociálnom učení Cirkvi, sa stal aj znamenitým a výsostným miestom pre mnohých laikov z celého sveta. A ak hovoríme o téme stretnutia – Človek je cesta ku Kristovi, znamená to vlastne to, že Boh zachraňuje človeka znútra jeho ľudskosti, tak ako sa to uvádza aj v Encyklike Jána Pavla II.“ -sg-

Benedikt XVI.: V charite je potrebná „formácia srdca“

Vatikán (29. februára, RV) – Svätý Otec prijal v piatok na audiencii účastníkov plenárneho zasadnutia Pápežskej rady Cor Unum na tému „Ľudské a duchovné hodnoty tých, ktorí pôsobia v charitatívnych aktivitách Cirkvi“. Vo svojom príhovore ocenil ich prácu v charitatívnom sektore, prostredníctvom ktorej sa Cirkev približuje k tým, ktorí sa nachádzajú v ťažkostiach a utrpení. Zdôraznil, že viac ako čokoľvek je v týchto inštitúciách dôležitá intímna duchovná „formácia srdca“, ktorá zo stretnutia s Kristom čerpá citlivosť, nevyhnutne potrebnú k hlbokému spoznávaniu a uspokojovaniu očakávaní a potrieb človeka. Vo chvíľach utrpenia a bolesti je nevyhnutný prístup v milosrdnej láske a ten, kto sa venuje v charite, nemôže podľa Benedikta XVI. „obmedziť“ svoje pôsobenie iba na technickú stránku alebo riešenie materiálnych problémov, ale táto pomoc musí byť hmatateľným vyjadrením evanjeliovej lásky”. -dj-

26. generálna kapitula saleziánov

Taliansko (25. februára, RV) – V sobotu 23. februára sa v Taliansku začala 26. generálna kapitula Saleziánskej rehole, na ktorej sa zúčastňujú delegáti z 96 provincií celého sveta. Jej hlavnou témou je životné heslo dona Bosca „Da mihi animas, cetera tolle” – Daj mi dušu, ostatné si vezmi. Kapitula sa začala v Turíne, kde saleziánske dielo vzniklo. V programe kapituly je aj voľba hlavného predstaveného a 14 členov hlavnej rady. V súčasnosti na čele rehole stojí don Pascual Chávez Villanueva. -dj-

Vatikánsky štátny sekretár kardinál Bertone navštívil Kubu

Kuba (25. januára, RV) – „Pápež si želá, aby kubánsky národ rástol v jednote a zhode prostredníctvom trpezlivého a trvalého dialógu, cez gestá zmierenia a pokoja, ktoré zahrňujú všetky oblasti spoločnosti,“ uviedol to v nedeľu vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio

Bertone v homílii na svätej omši v kubánskom Guantaname pri príležitosti 10. výročia ustanovenia diecézy Guantanamo-Baracoa pápežom Jánom Pavlom II. „Iba prostredníctvom cesty dohody a vzájomného porozumenia môžu byť srdcia uzdravené a rany, spôsobené napätím z minulosti, môžu byť raz a navždy zahojené,“ zdôraznil kardinál a uistil veriacich, že „Cirkev neprestane ponúkať pomocnú ruku pre toto zmierenie, aby sa stávala stále viac domovom pre každého, predovšetkým pre chudobných, chorých a núdznych.“

Spomenul aj škody, ktoré boli vo východnej časti krajiny spôsobené prírodnými katastrofami a poukázal na to, že potreba vysporiadať sa s ich následkami Kubáncov zjednotila. V závere homílie vatikánsky štátny sekretár zagrataloval 203 diecéznym komunitám k úspechom v oblasti pastoračnej práce, ktorú vykonávajú a povzbudil ich do ďalšieho pôsobenia. Popoludní odletel z Guantanamo späť do Havany, kde sa stretol s kubánskym ministrom zahraničných vecí Pérezom Roquem. Pri stretnutí kardinál podčiarkol pozitívny rozvoj a vyspelosť vo vzťahu medzi Cirkvou a štátom. Dodal, že podľa neho je toto obdobie na Kube časom veľkých zmien a vyjadril nádej, že Kuba sa bude postupne otvárať svetu, aby sa aj svet otváral pre krajinu, ako to svojho času povedal aj pápež Ján Pavol II. Potom povedal, že dúfa, že aj vzťahy medzi štátom a Cirkvou na Kube budú pokračovať a naďalej dozrievať.

Popoludní sa zúčastnil na konferencii na tému „Kultúra a etické princípy v živote človeka“ na Univerzite v Havane. Na tom istom mieste vystúpil 23. januára 1998 aj pápež Ján Pavol II. a vo svojom prejave zdôraznil, že „Katolícka cirkev sa neidentifikuje so žiadnou konkrétnou kultúrou, ale má blízko ku všetkým, ktoré majú otvoreného ducha.“

Vatikánsky štátny sekretár ukončil cestu na Kube stretnutím s novozvoleným kubánskym prezidentom Raúlom Castrom. Okrem toho, že novému prezidentovi zaželal veľa úspechov pri vedení krajiny, tiež s rešpektom vyjadril znepokojenie Cirkvi nad

osudom väznených a ich rodín. Kardinál Bertone navštívil 4 diecézy Kuby.

Z udalostí, ktoré počas pobytu zažil, vyzdvihol stretnutie s mladými 23. februára v Santiago de Cuba, ktoré označil za jeden z najvzrušujúcejších momentov návštevy. Počas modlitby sv. ruženca povedal: „Ste deťmi pamäti kresťanských spoločenstiev, ktorí si počas skúšok a ťažkostí vedeli vždy zachovať svoju vieru.“

Kardinál Bertone sa nevyhol ani téme politických väzňov, keď zdôraznil, že nežiada o amnestiu, ale o gestá zmierenia a dodal, že Cirkev víta gestá, akými sú oslobodenie väzňov, rovnako ako sa to stalo už aj v minulosti.

„Dobré gestá, ako tie, ktoré boli dosiahnuté počas návštevy Jána Pavla II., alebo tie dosiahnuté v minulom mesiaci, keď boli oslobodení niektorí väzni – to sú pozitívne gestá, ktoré napomáhajú k zmiereniu a sú znakmi nádeje.“ Kardinál Bertone pritom narážal na nedávne oslobodenie 7 uväznených, z ktorých štyria sú momentálne v Španielsku, a sú členmi „Skupiny 75“ – všetko politickí väzni. V závere stretnutia s novinármi kardinál Bertone zopakoval, že práve mladí sú nádejou budúcnosti Kuby, slobodnej a vyspelej. Čo sa týka vzťahu medzi štátom a katolíckou tlačou, vyjadril sa, že tu sa „vždy začína sľubmi, ale dúfame v aspoň nejakú zmenu, pretože nič nie je nemožné.“ **-dj, sg-**

snímka archív

Kubánski biskupi reagujú na poslanstvo Svätého Otca

Kuba (22. februára, RV/SIR) – „Sme plní obdivu a vďačnosti za slová Svätého Otca, ktorý si uvedomuje našu situáciu a sprevádza nás,“ týmito slovami reagoval na návštevu kardinála Tarcisia Bertoneho na Kube a poslanstvo, ktoré tamojším biskupom jeho prostredníctvom adresoval Benedikt XVI., predseda Konferencie biskupov Mons. Juan Garcia Rodriguez. Vatikánsky štátny sekretár sa cirkevným predstaviteľom krajiny prihovoril vo štvrtok v Havane. Podľa generálneho sekretára Konferencie Mons. Juana de Dios Hernandezza „je veľmi dôležité, že pápež biskupom dôveruje. Je tu skvelá kontinuita, týkajúca sa záležitostí, ktorými žijeme. Neustále žiadame vládu, aby viac normalizovala život Cirkvi vo všetkých oblastiach. Pápežovo poslanstvo sa zhoduje s našimi pastoračnými záujmami. Jeho slová nás inšpirujú, aby sme s entuziazmom pokračovali v našej pastoračnej práci pre ľudí.“ Kardinál Bertone na stretnutí hovoril najmä o potrebe nových kňazských povolání, materiálnych a duchovných potrebách kubánskeho národa, evanjelizácii a podpore spoločného blaha, potrebe slobody masmédií a o budovaní chrámov. **-pk-**

Sekretár COMECE sa stal biskupom v Írsku

Vatikán: Pápež Benedikt XVI. v piatok prijal rezignáciu Mons. Patricka Walsh, biskupa diecézy Down a Connor v Írsku. Za nového diecézneho biskupa Svätý Otec vymenoval Mons. Noëla Treanora, ktorý doteraz pôsobil ako sekretár Komisie biskupských

konferencií krajín Európskej únie (COMECE).

Mons. Noël Treanor sa narodil r. 1950 v Silverstreame (Írsko). Študoval filozofiu a teológiu na Univerzite sv. Patrika v Maynoothu, kde získal aj licenciát teológie. V r. 1976 prijal kňazské svätenie v írskej diecéze Clogher, potom pokračoval v štúdiách na Pápežskej Gregorovej Univerzite v Ríme. Od r. 1980 pôsobil ako farský vikár pri katedrále v Clogheru a v diecéznej komisii rade pre pastoráciu rodín, od r. 1985 ako riaditeľ úradu pre vzdelávanie dospelých a o rok neskôr mu bola zverená príprava diecéznej synody pre pastoračnú obnovu.

V roku 1989 bol pozvaný na sekretariát COMECE v Bruseli a následne bol zvolený za generálneho sekretára na štvorročné obdobie, ktoré bolo už štyrikrát obnovené. V roku 1994 bol menovaný kaplánom Jeho Svätosti.

TS ČBK, jg / snímka internet

Rok 2008 v Poľsku Rok detských misií

Poľsko (25. februára, RV/FIDES) – Február je pre Cirkev v Poľsku mesiacom, plným misijných aktivít, uviedol to pre tlačovú agentúru Fides národný riaditeľ Pápežských misijných diel Mons. Jan Piotrowski. V nedeľu 17. februára sa slávil národný deň podpory poľských misionárov, ktorých podľa štatistik pôsobí 2115 v 95 krajinách sveta, predovšetkým v Afrike a Latinskej Amerike. Jeho tohtoročnou témou bolo motto: „Dar lásky a nádeje zaväzuje“. Ďalšou aktivitou, týkajúcou sa misií, bolo stretnutie diecéznych delegátov, pôsobiacich v národnej rade Pápežských misijných diel v dňoch 18.

- 19. februára. Hovorilo sa na ňom o tom, že minulý rok Cirkev v Poľsku vyzbierala na misie 5,5 milióna zlotých, čo v porovnaní s rokom 2006 predstavuje nárast o viac ako 10 %. Okrem toho poľskí biskupi vyhlásili rok 2008 za Rok detských misií.

-pk-

Veriaci z nemeckých diecéz hromadne putujú do Svätej zeme

Nemecko (27. februára, RV/SIR) – Veriaci z nemeckých diecéz uskutočnia od marca 2008 do novembra 2009 sériu púťi do Svätej zeme. Nemeckí biskupi apelovali na ich zbožnosť a na to, aby ju prejavili solidaritou s kresťanmi, žijúcimi v Izraeli. Ich kroky budú smerovať do Galiley, Betlehema, Jeruzalema a Nazareta, kde žije najpočetnejšia katolícka komunita. Prvých 400 veriacich z bavorských diecéz sa chystá na cestu už počas nasledujúceho víkendu. Ako na nedávnej konferencii o situácii na Blízkom východe, ktorá sa uskutočnila v Ríme uviedol prefekt pre východné cirkvi kardinál Leonardo Sandri, púte do Svätej zeme sú popri modlitbe a praktickom vyjadrení solidarity tretím spôsobom pomoci tejto oblasti a menšinovej skupine kresťanov, ktorá predstavuje iba 1 % z celkovej populácie.

-pk-

V Bulharsku sa začne stretnutie predsedov Konferencií biskupov juhovýchodnej Európy

Bulharsko (27. februára, RV) – Od 28. februára do 2. marca sa uskutoční v bulharskej Sofii už ôsmykrát stretnutie predsedov konferencií biskupov juhovýchodnej Európy a ďalších expertov. Na stretnutí sa zúčastní aj apoštolský nuncius v Bulharsku Mons. Giuseppe Leanza. Témou stretnutia bude problematika zmiešaných manželstiev a rozdielnosti náboženstiev v manželstve, ako aj príprava snúbencov a ich duchovné vedenie. Hovoriť sa bude teda o manželstvách medzi katolíkom a pokrsteným nekatolíkom, ako aj o manželstvách s rozdielnymi náboženstvami. Téma nadväzuje na úvahu zo stretnutia z minulého roka v rumunskom meste Oradea, kde sa hovorilo o zmiešaných manželstvách a rodinách v Európe. Ďalej sa budú prítomní zamýšľať nad prípravou snúbencov, sviatosťami zmierenia a manželstva či duchovného vedenia snúbencov. Každá téma sa bude rozoberať nielen z hľadiska aktuálnosti a skúseností v rôznych krajinách, ale aj z hľadiska preskúmania možných pastoračných hľadísk. Zvlášť sa tiež bude hovoriť o priebehu roku sv. Pavla v Turecku.

-sg-

7. medzinárodný kongres na podporu ochrany života a rodiny v Mexiku

Amerika/Mexiko (23. februára, RV/FIDES) – Dnes sa v Mexiku začal dvojdný 7. medzinárodný kongres, zameraný na ochranu života a rodiny. Základnými témami, o ktorých jeho účastníci diskutujú, sú potratová problematika, hodnota života a aids. Dôležitou súčasťou budú okrem prednášok a workshopov aj osobné svedectvá žien, ktoré zažili postaborčný syndróm, či trpiacich na aids aj tých, ktorí sa o nich starajú. Jedna z prednášok bude zameraná na „Právne triumfy v prospech života v Latinskej Amerike“, ku ktorým patria napríklad ústavné reformy v Argentíne a El Salvadore, zamerané na ochranu života od počatia; ústavná reforma v Hondurase, zakazujúca manželské zväzky osôb rovnakého pohlavia; rozhodnutie najvyššieho súdu v Kostarike, zakazujúce umelé oplodnenie; ako aj rozhodnutia najvyšších súdov v Čile, Argentíne a Ekvádore, ktoré postavili mimo zákon užívanie abortívnych tabletiiek, používaných ako antikoncepcia. **-pk-**

Indickí biskupi sa chystajú reagovať na násilie proti katolíkom

India (27. februára, RV/FIDES) – Katolícka cirkev v Indii sa chystá reagovať na narastajúce násilie v posledných mesiacoch, ktoré zasiahlo ľudí, miesta a inštitúcie po celej krajine, prostredníctvom lepšej koordinácie cirkevných aktivít na spoločenskej a občianskej úrovni, neustálou modlitbou a nenásilím, ekumenickou jednotou kresťanov rôznych denominácií a dialógom s ostatnými náboženskými komunitami. Uzniesli sa na tom indickí biskupi na svojom poslednom plenárnom zasadnutí, kde sa hovorilo predovšetkým o množiacich sa útokoch na katolícke komunity a o tom, ako by veriaci mali reagovať na nenávisťnú propagandu zo strany extrémistických skupín. Biskupi vyjadrili solidaritu s obeťami násillia a prisľúbili právnu a materiálnu pomoc pri rekonštrukcii kostolov a domov v štáte Orissa. **-pk-**

Konferencia katolíckych organizácií o boji proti chudobe

USA (27. februára, RV/CNS) – „Globálna aj domáca chudoba sa ukazuje ako pretrvávajúca, ale boli dosiahnuté určité úspechy pri odstraňovaní jej najhorších pre-

javov. Stále je však veľa vecí, ktoré je potrebné zmeniť“ – také sú závery konferencie katolíckych organizácií, pôsobiacich v oblasti charity, ktorá sa v pondelok tento týždeň uskutočnila vo Washingtone. Ako uviedla generálna tajomníčka organizácie Caritas Internationalis Lesley-Anne Knightová, realita globálnej chudoby sa stále viac približuje k životom jednotlivcov a hrozí, že jej pretrvávajúce spôsobí ignoranciu. Aj v tejto oblasti však boli dosiahnuté úspechy. Ako príklad Knightová uviedla zavedenie bezplatnej lekárskej starostlivosti pre matky a deti v Burundi, zavedenie impregnovaných sietí proti moskytom, ktoré o polovicu znížili výskyt malárie v Mozambiku, alebo implementácia školských výživných programov s využitím produktov miestnych fariem v Ghane. **-pk-**

Kardinál Hummes: Kňaz je prvým katechétom vo farnosti

Španielsko (28. februára, RV/ZENIT) – Kňaz je prvým katechétom vo farnosti a katechéti potrebujú jeho prítomnosť, aby udržiaval ich motiváciu, uviedol to prefekt Kongregácie pre klérus kardinál Cláudio Hummes v prejave na Teologickej fakulte San Dámaso v Madride na tému „Kňaz a katechetická služba“. Poznamenal, že mnoho kňazov nesprievádza svojich katechétov, čo by sa malo zmeniť. Zdôraznil, že „jednota medzi vierou a životom“ je nevyhnutná a úlohou katechézy, ktorá je neustálym procesom vo výchove k viere, je „otvoriť srdce a pripraviť ho na úplné zjednotenie s Ježišom Kristom.“ **-pk-**

Čítanie Biblie a počúvanie Božieho slova dáva kresťanom nádej

Taliansko (28. februára, RV/CNS) – „Čítanie Biblie a počúvanie Božieho slova je najistejšia cesta k získaniu nádeje v ťažkých situáciách a podporuje jednotu medzi kresťanmi a dokonca medzi rôznymi náboženstvami,“ uviedli to biskupi, sympatizujúci s hnutím Fokolare počas výročnej konferencie, ktorá sa od 23. do 29. februára koná v Ríme. Sústreďuje sa na Sväté písmo v rámci prípravy na októbrovú biskupskú synodu. Ako uviedol maronitský biskup Bláálbeku v Libanone Simon Atallah, sily, ktoré sa snažia destabilizovať jeho krajinu, sa zároveň usilujú umlčať Božie slovo medzi kresťanmi a moslimami. **-pk-**

Benedikt XVI. zriadil novú diecézu v Brazílii

Brazília (27. februára, RV) – Pápež Benedikt XVI. rozhodol o zriadení novej diecézy Floriano v Brazílii. Vyčlenená je z diecézy Oeiras - Floriano a podliehať bude Metropolitnej cirkvi v Teresine. Nová diecéza Floriano má takmer 200 tisíc obyvateľov, z ktorých viac ako 170-tisíc je katolíkov. V diecéze je 12 farností a 29 kňazov. Svätý Otec tiež vymenoval prvého biskupa tejto diecézy, ktorým sa stal Mons. Augusto Alves da Rocha, ktorý bol doteraz biskupom v Oeiras - Floriano. Mons. Rocha sa narodil v roku 1933, vyštudoval filozofiu a teológiu na Pápežskej Gregorovej univerzite a v roku 1960 bol vysvätený za kňaza. Pôsobil vo viacerých farnostiach. V roku 1975 ho vymenovali za prvého biskupa novej diecézy v Picos. Od roku 2001 je biskupom Oeiras - Floriano. V Konferencii biskupov tiež pôsobil ako predseda oblasti Nordeste, ktorá patrí do cirkevnej oblasti Teresina.

Benedikt XVI. tiež vymenoval za biskupa diecézy v Oeiras kňaza Juareza Sousa Da Silvu, ktorý pôsobil vo farnosti v Campo Maior a je tiež riaditeľom kňazského seminára v arcidiecéze Teresina. Mons. Da Silva sa narodil v roku 1961, vyštudoval filozofiu a teológiu a v roku 1994 bol vysvätený za kňaza za diecézu Campo Maior. V Ríme získal licenciat v odbore Cirkevných dejín na Pápežskej Gregorovej univerzite. Od roku 1994 bol farárom, vicerektorom, správcom, profesorom cirkevných dejín a spirituálom v kňazskom seminári. Od roku 2001 je v tomto seminári riaditeľom a profesorom latinčiny. Diecéza v Oeiras má viac ako 130-tisíc obyvateľov, z ktorých takmer 120 tisíc je katolíkov. V diecéze je 7 farností a 12 kňazov. -sg-

Vatikánsky diplomat: Katolíci a moslimovia sa musia naučiť viac o sebe navzájom

Egypt (26. februára, RV/CNS) – „Katolíci a moslimovia sa musia naučiť viac o sebe navzájom, ak chcú spolu lepšie vychádzať,“ uviedol to apoštolský nuncius v Egypte a delegát Svätej stolice pri Lige arabských štátov arcibiskup Michael Fitzgerald a dodal: „Preto, aby sme ľudom porozumeli, je potrebné nielen poznať ich osobnosť, ale hlbšie sa zoznámiť najmä s ich náboženstvom.“ Arcibiskup vyjadrenie poskytol v predvečer 10. výročného stretnutia zmiešanej komisie pre dialóg medzi katolíckimi a moslimami (za účasti predsedu Pápežskej rady pre dialóg s náboženstvami kardinála Jeana Louisa Taurana), ktorého témou je viera v Boha a láska k blížnemu ako základ medzináboženského dialógu. „Vieme, že medzi moslimami a kresťanmi sú

určité zhodné body, aj keď to určite nie je spoločná viera v Krista,“ konštatoval Mons. Fitzgerald a zdôraznil, že „musíme rešpektovať odlišnosti a zároveň najst' oblasti, v rámci ktorých by bolo možné spolupracovať a navzájom si pomáhať.“ -pk-

Filipínski biskupi žiadajú riešenie korupcie v krajine

Filipíny (26. februára, RV/CNS) – Filipínski biskupi požadujú skutočné riešenie problému s korupciou, bez ohľadu na to, či podporujú alebo nepodporujú odstúpenie prezidentky Glorie Macapagal-Arroyovej. „Nechceme už viac úplatkárstvo,“ uviedol biskup Sorsogonu Arturo Bastes v rozhovore pre cirkevnú spravodajskú agentúru UCA News. Podľa jeho slov nie je riešením odstrániť Arroyovú z vedenia krajiny, „celý systém musí byť zrenovovaný, pretože je to korupčná pavučina“. Ako zdôraznil, situácia sa nezmení, kým „sa nezmení myslenie a srdcia všetkých“ a upozornil, že je pri jej riešení je potrebné postupovať rozvážne, ale nekompromisne. -pk-

Kubánski biskupi vyslovili dôveru novému prezidentovi krajiny

Kuba (26. februára, RV) – Kubánski biskupi vyslovili novozvolenému prezidentovi Raúlovi Castrovi Ruzovi dôveru a vyzvali ho, aby podnikol potrebné kroky na vyriešenie napätia a obáv, ktoré sa vyskytujú medzi ľuďmi. Uvádza sa to vo vyhlásení, ktoré Konferencia biskupov vydala včera – deň po prezidentských voľbách, v ktorých sa rozhodlo o nástupcovi Fidela Castra, stojaceho na čele krajiny takmer 50 rokov. „V týchto chvíľach smerujeme svoje modlitby k Pánovi a Božej Matke – patrónke Kuby, aby prezident a parlament boli ožiareni svetlom Všemohúceho, a aby uplatňovali kroky, ktoré musia byť postupné, ale ktoré budú odpoveďou na túžby a starosti kubánskeho národa,“ uvádzajú biskupi a dodávajú: „Chceli by sme obnoviť vyslovenie dôvery a s kresťanskou nádejou tlmočiť tieto túžby novému prezidentovi Raúlovi Castrovi Ruzovi... majú pred očami spoločné blaho ľudí, ktorým slúžime a žiadajúc nášho Pána o dar pokoja pre náš národ.“

Prvým oficiálnym bodom programu nového prezidenta je dnešné stretnutie s vatikánskym štátnym sekretárom, ktorý ešte včera vyjadril nádej, že prebehne v jasnej a úprimnej atmosfére. Kardinál Bertone dnes uzatvára svoju takmer týždňovú návštevu Kuby a vo večerných hodinách odlieta do Ríma. -dj-

Zasadanie Rady KBS pre rodinu a mládež

V dňoch 19.-20. februára 2008 zasadala v Košiciach Rada KBS pre rodinu a mládež podľa svojich sekcií. Obidve stretnutia viedol predseda rady Mons. Milan Chatur, košický eparcha. Sekcia pre mládež sa zaoberala najmä prípravou celoslovenských a medzinárodných podujatí: Modlitby mladých za mladých /10.-18.5.08/, Diecézny deň mládeže - Kvetná nedeľa, SDM Sydney 2008, ActIv8 - Velehrad 2008, Týždeň Cirkvi pre mládež /15. – 23.11.08/ a Svetlík 2008. Dôležitou témou pre obe sekcie bola príprava jednotlivých krokov pre realizáciu pastoračného plánu. Sekcia pre rodinu sa ďalej zaoberala možnosťami pomoci pre obeť domáceho násillia a spôsobmi podpory rodičov pri výchove k zodpovednému manželstvu a rodičovstvu. Členovia rady si prevzali čerstvo vydanú brožúrku k príprave na manželstvo Manželská láska a dar života, ktorá sa počas marca dostane do farností.

Viera Václavová

Cena mesta Levoča pre minoritov

Dňa 26. februára mesto Levoča v zastúpení primátorom mesta Miroslava Vilkovského udelilo ocenenie za významnú pastoračnú, osvetovú, spoločenskú, kultúrnu a duchovnú činnosť v meste Levoča bratom minoritom. Udelenie ceny sa uskutočnilo na 20. slávnostnom zasadnutí Mestského zastupiteľstva v Levoči. Rehoľu na tejto slávnosti zastupoval gvardian kláštora v Levoči páter Roman Gažúr a kustód páter Lucián M. Bogucki. Prítomní boli: vikár kustódie P. Adam Baran a br. Stanislav Ryczkowski. Odovzdanie Ceny mesta Levoča rehoľi minoritov sa konalo v jubilejnom 700. výročí založenia kláštora v Levoči.

Lucian Bogucki

Viac než milión korún putuje na pomoc v Keni

Desiatkam rodín, ktoré pri nepokojoch v Keni prišli o strechu nad hlavou a živobytie pomôžu peniaze od ľudí zo Slovenska, ktorí sa zapojili do výzvy SOS Keňa. Na účet iniciatívy, ktorú začiatkom januára vyhlásili štyri slovenské mimovládne organizácie združenie Človek v ohrození, eRko, Nadácia Integra a Slovenská katolícka charita, prišlo k 14. februáru 1 208 942 korún. Približne

polovicu z vyzbieraných peňazí 600-tisíc korún dostali koncom januára partnerské organizácie v hlavnom meste Kene Nairobi. Tie postupne poskytujú najmä základnú potravinovú pomoc a hygienické potreby ľuďom v najviac postihnutých častiach Nairobi. Ďalšie finančné prostriedky budú určené do oblastí mimo Nairobi. Približne 401-tisíc korún pôjde do farnosti Eldoret, ktorú vedie slovenský kňaz Martin Cingel. Pomoc je určená na zabezpečenie potravinovej pomoci a obnovu zničených príbytkov. Zostávajúcich takmer 208-tisíc korún je určených na potravinovú pomoc pre ľudí v utečeneckých táboroch v oblasti Kitale neďaleko Eldoretu.

Pri nepokojoch v Keni, ktoré sa rozpútali koncom minulého roka po prezidentských voľbách, zomrelo vyše tisíc ľudí a približne 300-tisíc prišlo o domovy. Napriek tomu, že situácia v Keni sa po začatí politických vyjednávanií relatívne upokojila, mnohí ľudia z postihnutých oblastí majú obavy vrátiť sa tam, kde bol predtým ich domov. Následkom nepokojov prichádzajú aj farmári o časť úrody a deťom utečencov sa komplikuje možnosť opäť chodiť do školy. Politickí lídri stále nedosiahli spoločnú dohodu a hrozba ďalších násillností v Keni je stále aktuálna. Aj preto účet SOS Keňa zostane naďalej otvorený a ľudí z postihnutých oblastí podporia slovenské organizácie cez projekty rozvojovej pomoci.

Projekt zabezpečí najmä potravinovú pomoc a pomoc pri obnove obydlí pre ľudí, ktorých postihlo násillie v meste Eldoret, kde pôsobí slovenský kňaz Martin Cingel. Z projektu sa bude financovať nákup potravinovej pomoci, ale aj zásob potravín. Ich nedostatok hrozí aj v ďalších mesiacoch, keďže miestni obyvatelia sa pre násillie nemohli venovať poľnohospodárskym prácam. V núdzi je približne päťtisíc ľudí v oblasti Eldoretu. Projekt podporí aj stavbu obydlí pre 30 rodín. V rámci projektu sa budú organizovať aj semináre a spoločné stretnutia lídrov a mladých ľudí rôznych etník, ktorí žijú v oblasti Eldoret, s cieľom podporiť vzájomné zmierenie a pokojné spolunažívanie.

Marián Čaučík

Odborná konferencia o histórii kresťanstva na Kysuciach

V Turzovke sa 29.2.2008 konala odborná konferencia s názvom Kresťanstvo na Kysuciach v priebehu storoch.

Organizátori konferencie si kládli za cieľ prierezovo zmapovať dejiny kresťanstva na Kysuciach od najstarších čias do 20. storočia a priniesť nový pohľad na dosiaľ málo skúmané parciálne úseky kysuckých dejín. So svojimi príspevkami postupne vystúpili Mons. prof. ThDr. Viliam Judák, prof. PhDr. Richard Marsina, prof. PhDr. Róbert Letz, Mons. ThDr. Ladislav Belás a ďalší. -pz-

Riaditeľ TK KBS: CSI Lic. Jozef KOVÁČIK, Domáci servis: Eva JÁNOŠÍKOVÁ, Grafická úprava a monitoring: Jolana ŠINAJOVÁ, Fotoservis: Mgr. Peter ZIMEN
Adresa: Konferencia biskupov Slovenska, P.O. Box 113, 814 99 Bratislava, Telefón: 02 / 54435 380, Fax: 02 / 54433 292, e-mail: tkkbs@kbs.sk,
Internetová verzia spravodajstva TK KBS - www.tkkbs.sk